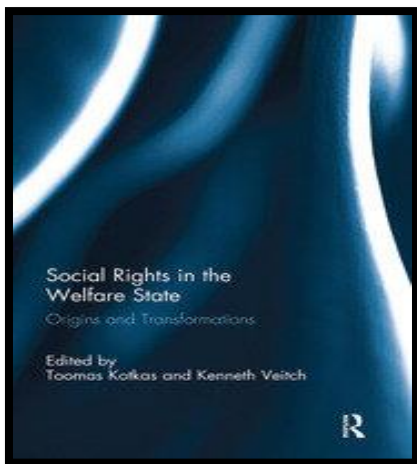

BOOK REVIEW: Social Rights in the Welfare State Origins and Transformations

โดย พัทยาพร สังขรัตน์*

Received 15th December, 2022
Revised 20th December, 2022
Accepted 29th December, 2022

สังคมยุค ดิจิทัลในปัจจุบันได้พัฒนา ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะ ผลกระทบจาก โควิด 19 เปลี่ยนแปลงโลกอย่างมาก ในทุกมิติ แต่ ประชากรยังไม่มีความพร้อมต่อ new normal และ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจระดับโลก เราเอง นักสังคม สงเคราะห์เข้าใจถึงความจำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือ ในการวางแผน กลยุทธ์ในการช่วยเหลือทางด้าน สังคม เพื่อช่วยให้ประเทศพัฒนาเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้น นักสังคมสงเคราะห์จึงมี ความสำคัญอย่างยิ่ง

หนังสือเล่มนี้เขียนขึ้นสำหรับคนที่สนใจ เรื่องของสิทธิของบุคคลในสวัสดิการของรัฐ ในช่วง เวลาที่อนาคตของรัฐสวัสดิการเป็นประเด็นถกเถียง อย่างเผ็ดร้อนในหลายๆ ประเทศในยุโรป คอล เลกซ์ที่ได้รับการแก้ไขนี้จะสำรวจความสัมพันธ์ ระหว่างสถาบันนี้กับสิทธิทางสังคม มีโครงสร้างตาม หัวข้อของการเมืองเรื่องสิทธิทางสังคม คำถาม เกี่ยวกับความเสมอภาคและการกีดกันทางสังคม/ การรวมเป็นหนึ่ง และผลกระทบที่เพิ่มขึ้นของความ จำเป็นของตลาดที่มีต่อนโยบายทางสังคม หนังสือ เล่มนี้สำรวจผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในรัฐ สวัสดิการต่อสิทธิทางสังคมและพื้นฐานของพวกเขา เหตุผลและตรรกะ เขียนโดยกลุ่มนักวิชาการระหว่าง

ประเทศ บทความหลายชิ้นกล่าวถึง ประเด็นเร่งด่วนและเฉพาะประเด็นภายในนโยบาย สังคม รวมถึง: สิทธิของผู้ขอลี้ภัย; การเพิ่มการตลาด และการบริโภคบริการสวัสดิการสาธารณะ; การดูแล ผู้สูงอายุ และข้อผูกมัดในการทำงานอันเป็นเงื่อนไข ในการเข้าถึงสวัสดิการ บทความเรื่องความชุดนี้จะ ดึงดูดนักวิชาการและนักศึกษาที่ทำงานในสาขา กฎหมายและการศึกษากฎหมายสังคมสังคมวิทยา นโยบายสังคม และการเมืองในระดับนานาชาติ

*นักสังคมสงเคราะห์แคมป์แม่หละ จ.ตาก

และสหวิทยาการในแนวทางของมัน นอกจากนี้ยังจะเป็นที่สนใจของผู้กำหนดนโยบายและทุกคนที่มีส่วนร่วมในการโต้วาทีเกี่ยวกับอนาคตของรัฐสวัสดิการและสิทธิทางสังคม

ผู้เขียนที่ปรากฏในหนังสือนี้ Toomas Kotkas เป็นศาสตราจารย์ด้านนิติศาสตร์และกฎหมายสังคมที่มหาวิทยาลัยแห่งฟินแลนด์ตะวันออก ประเทศฟินแลนด์

Kenneth Veitch เป็นอาจารย์อาวุโสด้านกฎหมายที่ Sussex Law School, University แห่งซัสเซกซ์ สหราชอาณาจักร

บทนำ กล่าวถึง สาเหตุของความสนใจในสิทธิทางสังคมที่เพิ่มขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ สามารถระบุปัจจัยอธิบายที่เกี่ยวข้องกันอย่างน้อยสองปัจจัย

ประการแรก วิกฤตเศรษฐกิจโลกครั้งล่าสุด (พ.ศ. 2551-2555) ทำให้สิทธิทางสังคมกลายเป็นศูนย์กลางของการโต้แย้งทางการเมืองและกฎหมาย มาตรการรัดเข็มขัดที่เกิดขึ้นเองหรือกำหนดไว้ในหลายประเทศได้ก่อให้เกิดการตัดสินใจเรื่องสิทธิทางสังคมและการเคลื่อนไหวด้านสิทธิทางสังคมที่ใช้การโต้แย้งสิทธิทางสังคมในการรณรงค์ต่อต้านการตัดทอนและการถอนรากถอนโคน

ประการที่สอง สิทธิทางสังคมได้รับมาจากระดับสถาบันเช่นกัน สิทธิทางสังคมถูกรวมไว้ในรัฐธรรมนูญของแต่ละประเทศ และยังได้เข้าสู่เครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศและระดับภูมิภาคต่างๆ เช่น กฎบัตรสิทธิขั้นพื้นฐานของสหภาพยุโรป การมีผลบังคับใช้ของพิธีสารเลือกรับของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในปี 2556 ทำให้บุคคลสามารถส่งการสื่อสารโดยกล่าวหาว่าละเมิดสิทธิที่มีอยู่ในกติกา ดังนั้น ทั้งวิกฤตการณ์ทางการเงินและการจัดตั้งสถาบันสิทธิทางสังคมได้นำไปสู่การเติบโตของหลักนิติศาสตร์สิทธิทางสังคมในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับประเทศ

บทที่ 1 กล่าวถึง ประวัติศาสตร์สั้น ๆ และไม่สำคัญของวาทกรรมสิทธิทางสังคมในรัฐสวัสดิการของนอร์ดิก ประวัติศาสตร์ของรัฐสวัสดิการตะวันตกดำเนินไปพร้อมกับประวัติศาสตร์ของสิทธิทางสังคม แน่นอนว่าความทะเยอทะยานและนโยบายที่จะรับประกันสวัสดิภาพทางสังคมของประชาชนนั้นไม่เป็นที่รู้จักของรัฐเสรีนิยมในต้นศตวรรษที่ 20 หรือแม้แต่รัฐสมบูรณาญาสิทธิราชย์ในศตวรรษก่อน ๆ แต่เป็นสถาบันทางกฎหมายที่ให้สิทธิทางสังคมเป็นสิทธิในการกระจาย ที่ให้กำเนิดรัฐสวัสดิการสมัยใหม่ รัฐสวัสดิการเกิดขึ้นจากการตระหนักถึงสิทธิของประชาชนในการประกันสังคมและสุขภาพในกฎหมายระดับชาติ

เมื่อก้าวเช่นนี้แล้ว จะต้องสังเกตด้วยว่าวาทกรรมเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานได้สร้างความแตกต่างในการสร้างความเป็นจริงทางสังคมของรัฐสวัสดิการของชาวนอร์ดิก ตัวอย่างเช่น สิทธิพลเมืองตามรัฐธรรมนูญและสิทธิมนุษยชนมีบทบาทในด้านกฎหมายสวัสดิการสังคมตั้งแต่ทศวรรษ 1980 เป็นต้นมา เมื่อการดูแลสถาบันในโรงพยาบาลจิตเวช บ้านพักคนชรา บ้านพักเด็ก บ้านพักผู้พิการ และ จึงได้รับการปฏิรูป แทนที่จะอยู่ภายใต้อำนาจสถาบันอันไร้ขีดจำกัดของบุคลากร สิทธิส่วนบุคคลในความสัมพันธ์ของร่างกาย สิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเอง การดูแลที่มีคุณภาพดี การได้รับการรับฟัง สิทธิในการอุทธรณ์ และอื่น ๆ เริ่มได้รับการยอมรับในกฎหมายและโดย ศาล ความจริงที่ว่า การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นช้ามาก อย่างน้อยก็สามารถอธิบายได้บางส่วนด้วยข้อเท็จจริงเดียวกันว่าทำไมจึงไม่มีการระบุอย่างชัดเจน

บทที่ 2 กล่าวถึงรัฐสวัสดิการและสิทธิทางสังคมของนอร์เวย์ การเพิ่มขึ้นของเสรีนิยมใหม่และสิทธิในรัฐสวัสดิการขั้นสูงหมายความว่าปรากฏการณ์ทั้งสองเป็นเพื่อนโดยธรรมชาติหรือไม่? นักวิจารณ์กล่าวหาว่าสิทธิพลเมือง (และสิทธิทาง

สังคมบางอย่าง) ได้รับการจัดระเบียบโดยกลุ่มอภิสิทธิ์ในด้านการเมือง ศาล และที่อื่น ๆ เพื่อทำลายและทำให้สินค้าและกฎระเบียบสวัสดิการสังคมในสถาบันอ่อนแอลง เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่าง "การหดตัวของรัฐสวัสดิการของเคนส์" ร่วมสมัยกับ "แนวความคิดที่แพร่หลายของสิทธิในฐานะเสรีภาพเชิงลบที่จำเป็นซึ่งปกป้องขอบเขตส่วนตัวจากแขนยาวของรัฐที่รุกราน" การดำเนินการสำหรับการพัฒนานี้มักถูกกล่าวถึงว่าเป็นแหล่งกำเนิดของสถาบันเสรีนิยมและเสรีนิยมใหม่ระดับชั้นนำ เช่น ศาลสิทธิมนุษยชนแห่งยุโรปและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหภาพยุโรป แม้ว่า Hirschl ยังชี้ให้เห็นถึงการเพิ่มขึ้นของพรรคอนุรักษนิยมที่สร้างพื้นที่ทางการเมืองสำหรับการพิจารณาคดี

สิทธิเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเสรีนิยมใหม่ที่ขุดออกจากรัฐสวัสดิการหรือไม่ ในกรณีของนอร์เวย์ คำตอบต้องมีเงื่อนไข ประการแรก เมื่อตั้งประเด็นในมุมมองทางประวัติศาสตร์ มีข้อโต้แย้งว่าประวัติศาสตร์อันยาวนานของลัทธิเสรีนิยมนอร์เวย์ในศตวรรษที่ 19 (รวมถึงการทบทวนการพิจารณาคดีและรัฐธรรมนูญ) เป็นตัวตั้งต้นของรัฐสวัสดิการมากพอๆ กับตัวแทนของความขัดแย้ง ประการที่สอง องค์กรได้ตั้งคำถามต่อถ้อยแถลงที่คลุมเครือเกี่ยวกับการเสื่อมถอยของรัฐสวัสดิการสังคม และได้เน้นแทนการประทับตราแบบเสรีนิยมใหม่ในรูปแบบของความช่วยเหลือทางสังคมแบบมีเงื่อนไขที่เพิ่มมากขึ้น การสนับสนุนชนชั้นกลาง ประการที่สามเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่ายุคฟื้นฟูศิลปวิทยาของสิทธิพลเมืองที่ได้รับอำนาจตุลาการและการเข้ามาของสิทธิมนุษยชนทางสังคมนั้นไม่จำเป็นต้องสวนทางกับการโจมตีแบบเสรีนิยมใหม่ต่อรัฐสวัสดิการเสมอไป ในบางกรณี สิทธิทางสังคมของปัจเจกชนได้ถูกนำมาใช้อย่างมีกลยุทธ์เพื่อส่งเสริมสิทธิส่วนรวม ก่อตัวเป็นคุณธรรมแทนที่จะเป็นวงจรอุบาทว์

บทที่ 3 กล่าวถึงการว่างงานและข้อบังคับของมิติด้านสิทธิทางสังคม วัตถุประสงค์ของบทนี้คือการเน้นและไตร่ตรองถึงบทบาทของพันธกรณีในการทำความเข้าใจสิทธิทางสังคมในบริบทของธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงไปของรัฐสวัสดิการมีเหตุผลสองประการสำหรับการมุ่งเน้นนี้ ประการแรกเกี่ยวข้องกับมิติ "สังคม" ของสิทธิทางสังคม การอ้างอิงถึงสิทธิทางสังคมมักถือว่าหนึ่งในสองความหมาย ในแง่หนึ่ง "สังคม" หมายถึงชุดของสินค้าพื้นฐานที่มนุษย์จำเป็นต้องเข้าถึงเพื่อดำรงชีวิต เช่น บ้าน การดูแลสุขภาพ การศึกษาและความมั่นคงของรายได้ เป็นต้น เรียกรวมกันว่าสินค้าเหล่านั้นช่วยสร้างการดำรงอยู่ทางสังคม ในทางกลับกัน "สังคม" ของสิทธิทางสังคมได้รับความหมายผ่านการเปรียบเทียบสิทธิทางสังคมกับสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองตรงกันข้ามกับสิทธิประเภทหลังซึ่งมักมีลักษณะเป็นสิทธิในรูปแบบเชิงลบโดยสรุปเป็นสิทธิเสรีภาพจากการแทรกแซงของรัฐ - สิทธิทางสังคมถูกระบุว่าชี้ไปที่การเรียกร้องต่อรัฐ พวกเขาเรียกร้องให้รัฐเข้ามาแทรกแซงเพื่อส่งเสริมการใช้เสรีภาพในเชิงบวก ยิ่งไปกว่านั้น มักเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าสิทธิทางสังคมมาก่อนความเป็นไปได้ของการใช้สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองอย่างมีความหมาย สิทธิในรูปแบบหลังนี้มีประโยชน์อย่างไร เช่น หากขาดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในแง่ที่สองนี้ สิทธิทางสังคม "ทางสังคม"

ธรรมชาติของความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิทางสังคมและภาวะผูกพันในบริบทของนโยบายการว่างงานได้เปลี่ยนแปลงไปในทศวรรษที่ผ่านมาตามที่ระบุไว้ก่อนหน้านี้ ประการที่สอง นี้แสดงให้เห็นว่าระบบการทำงานไม่ได้ขับเคลื่อนด้วยตรรกะในการป้องกันเป็นหลัก แต่เนื่องจาก Dardot และ Laval โต้แย้งเกี่ยวกับสถานะเสรีนิยมใหม่โดยระบบที่ปรับเปลี่ยนได้ อันที่จริงในที่นี้ เราสามารถเห็นการพัฒนาความสัมพันธ์ที่สิ้นไหลมากขึ้นระหว่างสิทธิ

และภาระผูกพัน ในที่สุด ในแง่ของการอภิปรายใน
บทนี้ คำถามเร่งด่วนก็ปรากฏขึ้น: การนำวาทกรรม
เรื่อง "สิทธิทางสังคม" ไปใช้เป็นเครื่องมือในการทำ
ความเข้าใจนโยบายการว่างงานในปัจจุบันในสหราชอาณาจักร
นั้นมีความเกี่ยวข้องของมากน้อยเพียงใด

บทที่ 4 กล่าวถึงสิทธิทางสังคมและความ
เท่าเทียม หนึ่งในหน้าที่หลักของสิทธิทางสังคมหรือ
โดยทั่วไปของรัฐสวัสดิการสมัยใหม่ คือ
ความก้าวหน้าของความเท่าเทียมกันระหว่าง
พลเมืองเสมอมา ตัวอย่างเช่นตามคำกล่าวของ T. H.
Marshall [ทุกคน] ทุกคนจะเห็นด้วยว่าวิวัฒนาการ
ของสังคมสมัยใหม่ได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งในหลาย
ๆ ด้านจากแนวคิดที่เท่าเทียมและความพยายาม
อย่างมีสติในการนำไปปฏิบัติ" (Marshall 1964,
p63) ผู้ติดตามของเขาที่ London School of
Economics, R. M. Titmuss เตือนเราว่า "[t]o
เติบโตในความมั่งคั่ง [...] ไม่ได้หมายความว่าเราควร
ละทิ้งการแสวงหาความเท่าเทียมกัน" (Titmuss
1987, p34) มุมมองของนักทฤษฎีรัฐสวัสดิการในยุค
แรก (ซึ่งในที่นี้หมายถึงหลังสงคราม) เหล่านี้สะท้อน
โดยนักวิชาการสมัยใหม่: ตาม G. Esping-Andersen
"ควรเป็นที่ประจักษ์แก่ทุกสิ่งที่เราไม่สามารถจะไม่
เป็นผู้คุ้มกันในระบบเศรษฐกิจขั้นสูงของ ศตวรรษที่
21" (Esping-Andersen 2002, p3); และ
F.Vandenbroucke พูดถึง "หลักการความเท่า
เทียม" ว่าเป็น "รากฐานที่สำคัญของระบอบ
ประชาธิปไตยในสังคม"

คำถามทั่วไปเบื้องต้น คือในแง่ใดที่รัฐ
สวัสดิการและสิทธิทางสังคมจะทำให้เราเท่าเทียม
กัน แม้แต่แบบสำรวจสั้นๆ จากงานของนักทฤษฎี
เพียงไม่กี่คนก็แนะนำว่าไม่มีคำตอบง่ายๆ สำหรับ
คำถามนี้ ความเท่าเทียมกันที่เป็นเป้าหมายของรัฐ
สวัสดิการอาจหมายถึงการแบ่งรายได้และทรัพยากร
วัตถุดิบเท่าเทียมกันมากขึ้น ความเท่าเทียมกัน
อย่างเป็นทางการของโอกาส ความเท่าเทียมกันของ

สวัสดิการ ความเท่าเทียมกันทางโอกาส;
ความสามารถเท่าเทียมกัน หรือสิทธิเท่าเทียมกันใน
การมีส่วนร่วมในสังคม (เช่น สังคมแห่งความเท่า
เทียม")

บทที่ 5 กล่าวถึงความเสี่ยงใหม่ทาง
สังคม และสิทธิใหม่ทางสังคมในระบบสวัสดิการของ
ฝรั่งเศสนับตั้งแต่มีการสร้างระบบประกันสังคม
แห่งชาติในปี 2488 แกนกลางของสิทธิทางสังคม
ของฝรั่งเศส ซึ่งหมายถึงสิทธิของบุคคลที่จะได้รับ
ผลประโยชน์พิเศษค่าเบี่ยง และบริการในกรณี
จำเป็น ได้รับการประกันผ่านโครงการประกันสังคม
แบบสมทบ โครงการประกันสังคมของฝรั่งเศสได้รับการ
ออกแบบให้เป็น "ระบอบการปกครองทั่วไป"
โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ครอบคลุมประชากรผ่าน
ระบบประกันสังคม ดังที่บทนี้จะแสดงให้เห็น ระบบ
การประกันสังคมนี้ได้รับการยึดตามหลักทฤษฎีไว้ใน
แนวคิดหรือกระบวนทัศน์ของความเสี่ยทางสังคม
ซึ่งสันนิษฐานว่ากฎหมายกำหนดความเสี่ยงเหล่านั้น
หรืออย่างน้อยก็ตั้งชื่อความเสี่ยงเหล่านั้นโดยจำแนก
สาขาต่างๆ ของระบบประกันสังคม ตามแบบของ
อนุสัญญาประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) ของ
องค์การแรงงานระหว่างประเทศฉบับที่ 102

บทนี้แสดงให้เห็นว่าสิทธิทางสังคมใหม่
เกิดขึ้นในระบบสวัสดิการของฝรั่งเศสยุคต้น
ของระบบ ซึ่งก่อนหน้านั้นเน้นไปที่การประกันสังคม
ได้เปลี่ยนบางส่วนไปยังขอบเขตของนโยบายการ
ดำเนินการทางสังคมใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการกีดกัน
ทางสังคมและการสูญเสียเอกราช นโยบายและสิทธิ
ใหม่เหล่านี้มีลักษณะที่น่าสนใจ: เป็นขั้นตอนที่
มากกว่าและอิงตามผลประโยชน์ที่เป็นสากล ในแง่
หนึ่ง เราอาจจินตนาการถึงการเปลี่ยนแปลงทั่วโลก
ไปสู่ระบบสิทธิทางสังคมที่ยืดหยุ่นและเป็น
ประชาธิปไตยมากขึ้น โดยอิงจากการระบุความ
ต้องการทางสังคมของประชากรโดยรวม (กล่าวถึง
ผู้ดำเนินการต่างๆ เช่น รัฐ หน่วยงานท้องถิ่น

หน่วยงานประกันสังคม และ สมาคมพลเมือง) การประเมินรายบุคคลและแผนความช่วยเหลือส่วนบุคคล รวมถึงผลประโยชน์ทางการเงินและบริการทางสังคม โมเดลนี้พยายามที่จะจัดการแบ่งแยกในสมัยโบราณระหว่างความเสี่ยงทางสังคมและความต้องการทางสังคมที่มีโครงสร้างตามประเพณีของระบบฝรั่งเศส: (ระดับชาติ) สิทธิประกันสังคมด้านหนึ่ง และ (ระดับท้องถิ่น) สิทธิการช่วยเหลือทางสังคม ในอีกทางหนึ่ง อย่างไรก็ตาม

บทที่ 6 กล่าวถึงผู้ขอลี้ภัย สิทธิทางสังคม และการกำเนิดของลัทธิชาตินิยมใหม่ จากรัฐสวัสดิการแบบรวมเป็นเอกสิทธิ์ของอังกฤษในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา สิทธิทางสังคมของผู้แสวงหาที่ลี้ภัยในสหราชอาณาจักร (UK) มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเพื่อสะท้อนถึงฉันทามติทางการเมืองที่เพิ่มขึ้นว่าสิทธิของพลเมืองควรได้รับการจัดลำดับความสำคัญเหนือสิทธิของชุมชนผู้แสวงหาที่ลี้ภัย (Bales 2013) ด้วยเหตุนี้ การเข้าถึงงานของผู้ขอลี้ภัยในปัจจุบันจึงถูกจำกัดอย่างเข้มงวด และได้รับการสนับสนุนผ่านระบบสวัสดิการที่แยกออกมา ซึ่งจ่ายเงินสดรายสัปดาห์ในระดับประมาณครึ่งหนึ่งของระดับที่ประชาชนในประเทศสามารถจ่ายได้ แม้จะมีข้อมูลจากองค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) มากมายที่บันทึกผลกระทบเชิงลบร้ายแรงของระบบสนับสนุนที่ลี้ภัย รวมถึงความยากจน ภาวะทุพโภชนาการ และภาวะซึมเศร้า (Refugee Action 2010; Teather et al 2013; Carnet et al 2014)

ตามเงื่อนไขของความเข้มงวด Rex (1996) เขียนว่า "ลัทธิชาตินิยมใหม่"ต่อต้านการอพยพอย่างรุนแรง ในแง่ของการถอนสิทธิทางสังคมจากผู้ขอลี้ภัยในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมาและการวิจัยที่ครอบคลุมซึ่งเผยให้เห็นความรู้สึกไม่ดีต่อกลุ่มสาธารณะ (Hobson et al 2008, p20) เป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าผู้ขอลี้ภัยเป็นเป้าหมายหลักของลัทธิชาตินิยมใหม่ . แม้ว่านักวิจารณ์หลายคนเชื่อว่า

การที่อัตลักษณ์ของอังกฤษอ่อนแอลงเป็นผลมาจากการอพยพเข้าเมืองที่เพิ่มขึ้น (Goodhart 2013; Goodwin 2011) บทนี้อ้างว่าการกีดกันไม่สามารถถือเป็นผลพลอยได้ตามธรรมชาติของการย้ายถิ่นฐาน แต่ต้องพิจารณาในบริบท ของวาระเสรีนิยมใหม่และความเหลื่อมล้ำทางรายได้ที่เพิ่มขึ้นในสหราชอาณาจักร อย่างน้อยก็ส่วนหนึ่งเกิดจากการถอนสวัสดิการ

บทที่ 7 กล่าวถึงตั้งแต่สิทธิทางสังคมไปจนถึงเศรษฐกิจ แรงจูงใจ? คุณธรรม ที่สร้างขึ้นโดยทุนนิยมสวัสดิการ แนวคิดของ "ทุนนิยมสวัสดิการ" หมายถึงระบอบการเมือง-เศรษฐกิจที่รวมเอาหน้าที่ของเศรษฐกิจตลาดทุนนิยมเข้ากับหน้าที่ของรัฐสวัสดิการที่เป็นประชาธิปไตย คำนี้มักใช้โดย Esping-Andersen (1990) ใน The Three Worlds of Welfare Capitalism แต่ยังเชื่อมโยงกับแนวคิดของ Marshall (1950, p14) เกี่ยวกับสิทธิสามชั่วอายุคน ซึ่งทั้งหมดเป็นส่วนหนึ่งของการเป็นพลเมืองสมัยใหม่: สิทธิพลเมือง สิทธิทางการเมืองและสิทธิทางสังคม คำถามที่บทนี้พยายามที่จะกล่าวถึงคือสิทธิทางสังคมที่ Esping-Andersen และ Marshall เข้าใจว่าเป็นจุดสูงสุดของรัฐสวัสดิการในระบอบประชาธิปไตยนั้น ยังคงผูกมัดกับตรรกะของเศรษฐกิจตลาดทุนนิยมอย่างไร เมื่อใช้มุมมองของสังคมวิทยาเศรษฐกิจของกฎหมาย จะมีการโต้แย้งว่าการเปลี่ยนแปลงของระบบทุนนิยมสวัสดิการในช่วงสองสามทศวรรษที่ผ่านมาได้นำไปสู่การตีความสิทธิทางสังคมในแง่ของแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ ในประเด็นนี้ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางการเงินของรัฐสวัสดิการทั้งด้านรายได้และรายจ่าย จะเชื่อมโยงกับการเปลี่ยนแปลงวาทกรรมทางศีลธรรมเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่พลเมือง ซึ่งได้รับแจ้งมากขึ้นจากการโต้แย้งทางเศรษฐกิจ

บทสรุปของ Marshall ในบทนี้เกี่ยวข้องกับคำถามที่ว่า การเปลี่ยนแปลงของรัฐสวัสดิการ

ส่งผลต่อเนื้อหาและศีลธรรมของสิทธิทางสังคมอย่างไร สร้างจากสิทธิสามชั่วอายุคน เป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่าการผสมผสานหรือแม้แต่บูรณาการของหน้าที่ของระบบเศรษฐกิจแบบตลาดทุนนิยมและรัฐสวัสดิการ ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของทุนนิยมสวัสดิการสมัยใหม่ นำมาซึ่งหัวข้อของสิทธิที่แตกต่างกัน ซึ่งเสริมกัน อื่น ๆ แต่ที่ยังคงอยู่ในความขัดแย้งสัญญาทางสังคมที่อยู่ภายใต้ระบบทุนนิยมสวัสดิการเป็นสัญญาระหว่างอาสาสมัครที่มีสิทธิต่างกัน ซึ่งอาจจะมีการเจรจาใหม่ในช่วงเวลาหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประนีประนอมทางประวัติศาสตร์ระหว่างทุนและแรงงานอยู่บนความสมดุลระหว่างเรื่องของสิทธิในทรัพย์สินและเรื่องของสิทธิทางสังคมความสมดุลนี้เป็นประเด็นอีกครั้งในการสร้างศีลธรรมของระบบทุนนิยมสวัสดิการสิ่งที่เราสังเกตเห็นได้ในช่วงสองสามทศวรรษที่ผ่านมาคือสิทธิทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับมากขึ้น เกิดขึ้นโดยบังเอิญ หรือแม้แต่แทนที่ด้วยแรงจูงใจทางเศรษฐกิจในสิ่งที่กลายเป็น "รัฐสวัสดิการด้านอุปทาน"

บทที่ 8 กล่าวถึง สิทธิทางสังคมและค่าใช้จ่ายของผู้ใช้ พร้อมกับการแปรรูป การทำสัญญา และเทคนิคการจัดการ "ใหม่" การแสดงวิสัยทัศน์และนโยบายเสรีนิยมใหม่ที่มีนัยสำคัญ แต่มีน้อยได้เปลี่ยนแปลงบริการทางสังคมโดยผ่านข้อกำหนดที่บุคคลจ่ายสำหรับบริการเหล่านั้น - บริการที่ เมื่อให้บริการฟรี วิธีการแบบคู่ขนานซึ่งควรแยกความแตกต่าง รวมถึงการเสนอบริการ "ฟรีเมียม" ในภาคที่กำหนดด้วยต้นทุนที่กำหนด

บทนี้เน้นย้ำถึงความเสี่ยงที่ร้ายแรงที่เกิดจากการขยายนโยบายการเรียกเก็บเงินสำหรับบริการที่ได้รับทุนสาธารณะในภาคสุขภาพและการศึกษา แนะนำว่าอย่างน้อยที่สุดไฟร์วอลล์ทางกฎหมายที่สร้างมาอย่างเข้มงวด ในรูปแบบของสิทธิที่เข้มแข็งต่อสุขภาพและการศึกษา ควรปกป้อง

องค์ประกอบหลักของสินค้าทางสังคมเหล่านั้นจากการบูรณาการของบรรทัดฐานของตลาด นอกจากนี้ ควรใช้สิทธิ์เหล่านี้เพื่อลดการใช้การเรียกเก็บเงินเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการเข้าถึงผ่านเครื่องมือทางกฎหมายสาธารณะที่คุ้นเคย เช่น การประเมินว่าการเรียกเก็บเงินมีจุดมุ่งหมายที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และดำเนินการขั้นสูงโดยใช้วิธีการตามสัดส่วน

บทที่ 9 กล่าวถึงการรวมยุโรปและการเปลี่ยนแปลงของรัฐสังคม เพื่อครอบงำ บทนี้อธิบายว่าวิวัฒนาการของโครงการการรวมกลุ่มของยุโรปได้เปลี่ยนความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกันในขั้นต้นกับสถานะทางสังคมหลังสงครามให้กลายเป็นหนึ่งของการครอบงำภายใต้วิกฤตเศรษฐกิจในปัจจุบันได้อย่างไร ขั้นแรกให้ภาพรวมขององค์ประกอบที่โดดเด่นของรัฐทางสังคมซึ่งรับประกันสิทธิทางสังคมตามธรรมเนียมผ่านสิทธิขั้นพื้นฐาน นโยบายทางสังคมและการบริการสาธารณะ และการแสดงทางกฎหมายของ Rechtsstaat ทางสังคมและประชาธิปไตยโดยใช้แนวคิดนี้เป็นกรอบแนวคิด การวิเคราะห์จะอธิบายชุดของเหตุการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งเมื่อรวมกันแล้ว จะอธิบายว่าการรวมกลุ่มของยุโรปส่งผลกระทบต่อและเปลี่ยนแปลงสถานะทางสังคมอย่างไรโดยแยกองค์ประกอบพื้นฐานสามประการออกจากกัน: หลักนิติธรรม หลักประชาธิปไตย

สรุป

ในช่วงกว่าหกทศวรรษของการมีอยู่ ความสัมพันธ์ระหว่างการรวมยุโรปกับประเทศสมาชิกได้พัฒนาไปอย่างมาก แต่เดิมนี่เป็นหนึ่งใน การอยู่ร่วมกันโดยแต่ละระดับมีส่วนร่วมทำให้สถานะทางสังคมเป็นจริง อย่างไรก็ตาม การพัฒนาที่ไม่เกี่ยวข้องกัน เมื่อรวมเข้าด้วยกันได้เปลี่ยนความสัมพันธ์ทางชีวภาพนั้นให้เป็นหนึ่งในการครอบงำของระดับยุโรปเหนือระดับชาติ ขึ้นตอนแรก

ในวิวัฒนาการนี้คือความโดดเด่นของระเบียบกฎหมายใหม่ที่เป็นอิสระเหนือระบบกฎหมายของประเทศ อย่างไรก็ตาม การร่างกฎหมายของสหภาพยุโรปให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญถือว่าคำสั่งทางกฎหมายใหม่นั้นสอดคล้องกับหลักนิติธรรม เป็นความเป็นอิสระอย่างแท้จริง ซึ่งจำเป็นต้องรับประกันว่าตลาดจะไม่ถูกแยกส่วนเนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายของสหภาพยุโรปที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้: ความถูกต้องตามกฎหมายของกฎหมายของสหภาพยุโรปขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาที่เป็นอิสระเท่านั้น และไม่รวมการทดสอบใดๆ ตามพารามิเตอร์ที่แตกต่างกัน ดังที่พิสูจน์โดยความขัดแย้งอันยาวนานกับศาลรัฐธรรมนูญของประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานหรือการปฏิเสธการปฏิบัติตาม ECHR เมื่อเร็ว ๆ นี้ (ความเห็น 2/13, EU:C:2014:2454) แนวคิดที่อ้างถึงตนเองเกี่ยวกับความถูกต้องตามกฎหมายนี้ขัดแย้งกับหลักนิติธรรม ซึ่งความชอบด้วยกฎหมายยังขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่เป็นสาระสำคัญและไม่ใช่

แค่องค์ประกอบที่เป็นทางการเท่านั้น (Kochenov 2015) การทำให้เป็นรัฐธรรมนูญของกฎหมายของสหภาพยุโรปนั้นเกี่ยวข้องกับทั้งการรวมเป็นกฎหมาย

ความคิดเห็นของตนเองต่อหนังสือเล่มนี้มีความเห็นเชิงบวกคือเห็นด้วยที่ทางประเทศนอร์ดิกเป็นต้นแบบที่ดีที่สุดเรื่องรัฐสวัสดิการ และการที่ NGOs ชื่อ We fare ที่พยายามขับเคลื่อนให้ประเทศเราเป็นประเทศที่มีรัฐสวัสดิการนับเป็นเรื่องที่ดี แต่เป็นเรื่องที่ไม่ง่าย ถ้าทำได้ประชาชนมีหลักประกันในการดูแลตั้งแต่เกิด ถึงเสียชีวิต เรื่องที่สำคัญคือ เรื่องภาษี แต่ถ้าคนไม่มีงานทำจะจ่ายภาษีได้อย่างไร ในขณะที่ประเทศสแกนดิเนเวียเสียภาษีถึง 60 เปอร์เซ็นต์ เขายินดีจ่ายเพราะรัฐดูแลอย่างทั่วถึง เช่นการศึกษาเรียนฟรีจนถึงระดับปริญญาเอก ภาษีสร้างระบบรัฐสวัสดิการ ตนเองเชื่อว่า สามารถนำมาปรับใช้ในประเทศไทย โดนที่ต้องการเวลา

บรรณานุกรม

Edited By Toomas Kotkas, Kenneth Veitch.(2017) *Social Rights in the Welfare State Origins and Transformations* First Edition .Routledge C&M Digitals (P) Ltd.